

litik (anvisningsret, overtagelse af ejerboliger, fordeling af almennyttigt byggeri), der pålægger alle kommuner at opfylde nogle mindstegrænser for antallet af almennyttige boliger. (B 00).

Bemærkninger til forslagens enkelte punkter

ad 1

Kommunerne skal efter den gældende lov foretage et indskud på 7 pct. af byggesummen i nyt byggeri. For at give kommunerne en økonomisk tilskyndelse til at fremskynde boligbyggeri foreslås det at give kommunerne en rabat på 50 pct., svarende til 3½ pct. af byggesummen, for byggeri, der gennemføres i 1994, og 25 pct., 1,75 pct. af byggesummen, for byggeri, der gennemføres i 1995. For et byggeri på 100 almennyttige boliger betyder det, at en kommune kan spare 2,6 mio. kr. ved at gennemføre projektet i 1994 og 1,3 mio. kr. ved at gennemføre det i 1995.

ad 2

For tiden kan kommunerne kun låne til deres indskud i ældreboliger, men ikke til almennyttigt byggeri og ungdomsboligbyggeri. For at undgå at likviditetsbegrænsninger forhindrer kommunerne i at gå i gang med nyt boligbyggeri foreslås låneadgangen udvidet til alle typer byggeri. Kommunerne skal naturligvis kun kunne låne til den del af deres indskud, som ikke refunderes af staten, jf. punkt 1.

ad 3

Formålet med dette beslutningsforslag er at sikre, at kommunerne forøger boligbyggeriet. Derved kommer de til at overskride det såkaldte omdrejnings-

punkt, hvis det fastlægges på det annoncerede lave niveau, jf. L 319 fra folketingsåret 1992-93. Se Folketingsstidende 1992-93, forhandlingerne sp. 9180, tillæg A sp. 10085, sp. 11193 og sp. 11227. Omdrejningspunktet er det maksimum, som boligministeren skal sætte for den samlede anskaffelsessum, jf. § 53a i lov om boligbyggeri og § 16a i lov om boliger for ældre og personer med handicap.

Konsekvensen heraf er, at statstilskuddet til kommunerne vil blive reduceret med den statslige ydelsesstøtte til det overskydende byggeri. Det er urimeligt, når kommunerne blot lever op til dette beslutningsforslags intentioner. Derfor pålægges regeringen at sørge for, at omdrejningspunktet sættes så meget op, at det med sikkerhed ikke vil blive overskredet.

ad 4

I mange kommuner er opfattelsen, forkert eller rigtig, at flere almennyttige boliger m.v. vil påføre kommunen nye omkostninger, der overstiger de indtægter, der kan opnås. Det skyldes bl.a., at en række sociale problemer koncentrerer sig i visse almennyttige bebyggelser. For SF er det vigtigt, at kommunerne i hvert fald ikke har en negativ økonomisk »tilskyndelse« til at bygge almennyttige boliger. Samtidig må kommuner, der allerede har almennyttige boliger, ikke forfordes. Derfor bør tilskuds- og udligningssystemet ændres, så økonomien forbedres for kommuner med mange almennyttige boliger m.v. Teknisk kan dette ske ved at forøge kriterievægten for boligkriterierne i de mellemkommunale udligningsordninger, men forslagsstillerne er åbne over for andre tekniske modeller.